14/10/2025

Ο Μητροπολίτης Τρίκκης στη σύναξη εθελοντριών Ενιαίου Συσσιτίου «Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης

Ο Μητροπολίτης Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομος , το Σάββατο 11 Οκτωβρίου 2025, το μεσημέρι, μετέβη στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Αγίας Παρασκευής Τρικάλων, όπου ομίλησε καταλλήλως προς τις εθελόντριες κυρίες του Ενιαίου Συσσιτίου «Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων» με θέμα: «Η ευλογία του εθελοντισμού και της φιλανθρωπίας».

Με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη ο Σεβασμιώτατος απευθύνθηκε στις εθελόντριες

του συσσιτίου, με αφορμή τη συμπλήρωση δέκα ετών από την εις Επίσκοπον χειροτονία του.

«Αγαπημένες μου κυρίες, ευλογημένες εθελόντριες της αγάπης», είπε, *«ό,τι κάνετε εδώ δεν είναι απλώς μια προσφορά φαγητού· είναι μια προσφορά ζωής και ελπίδας»*.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι ο εθελοντισμός *«δεν είναι κάτι που κάνουμε επειδή περισσεύει ο χρόνος μας· είναι στάση ζωής, τρόπος να ζεις με τον Χριστό»*, ενώ συγκινητικά πρόσθεσε πως *«κάθε πιάτο φαγητού είναι μια προσευχή που δεν λέγεται με λόγια, αλλά με πράξεις»*.

Κάλεσε τις εθελόντριες να διατηρούν *«την αγάπη και την ενότητα ανάμεσά τους»*, και να θυμούνται ότι *«δεν μαγειρεύουν μόνο φαγητό, αλλά αγάπη»*.

Κλείνοντας, ευχαρίστησε τους συνεργάτες του έργου και τις προέτρεψε να συνεχίσουν *«να μαγειρεύουν την αγάπη του Χριστού, που χορταίνει ψυχές και ζεσταίνει καρδιές»*.

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτου Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσοστόμου:

«Αγαπημένες μου κυρίες,

ευλογημένες εθελόντριες της αγάπης, με πολλή χαρά και συγκίνηση βρίσκομαι σήμερα ανάμεσά σας. Θέλω να σας πω από την καρδιά μου ένα μεγάλο ευχαριστώ. Γιατί ό,τι κάνετε εδώ, δεν είναι απλώς μια προσφορά φαγητού· είναι μια προσφορά ζωής και ελπίδας.

Η σημερινή μέρα, 11 Οκτωβρίου, έχει για μένα μια ξεχωριστή σημασία, γιατί συμπληρώνονται δέκα χρόνια από την εις Επίσκοπον χειροτονία μου. Και χαίρομαι που μπορώ αυτή τη μέρα να τη ζήσω μαζί σας, με τους ανθρώπους της προσφοράς, της διακονίας, της σιωπηλής αγάπης. Δεν θα μπορούσα να είμαι πουθενά αλλού πιο όμορφα απ’ ό,τι εδώ κοντά σας!

Ο εθελοντισμός, αγαπητές μου, δεν είναι κάτι που κάνουμε επειδή «περισσεύει ο χρόνος μας». Είναι στάση ζωής. Είναι τρόπος να ζεις με τον Χριστό, να Του μοιάζεις. Όταν μια γυναίκα αφήνει το σπίτι της, τις δουλειές της, τον χρόνο της, για να μαγειρέψει για τον αδελφό της που πεινά, τότε εκείνη τη στιγμή κάνει κάτι πολύ μεγάλο: γίνεται συνεργός του Θεού στο έργο της αγάπης Του.

Κάθε φορά που σηκώνετε το καπάκι της κατσαρόλας, κάθε φορά που ανακατεύετε

το φαγητό με τη κουτάλα, στην πραγματικότητα ευλογείτε.

Κάθε πιάτο φαγητού που ετοιμάζετε είναι μια προσευχή που δεν λέγεται με λόγια, αλλά με πράξεις. Είναι ένα «Κύριε, ελέησον» που παίρνει μορφή, που γίνεται ψωμί, φαγητό, χαμόγελο.

Η φιλανθρωπία, αδελφές μου, είναι η καρδιά της Εκκλησίας. Η λατρεία μας, οι ακολουθίες μας, οι προσευχές μας, αποκτούν πληρότητα όταν συνοδεύονται από την έμπρακτη αγάπη.

Ο Χριστός δεν μας είπε να Τον υπηρετούμε μόνο στο ιερό· μας είπε να Τον συναντούμε στον συνάνθρωπο.

Εκεί που υπάρχει ανάγκη, εκεί που υπάρχει δάκρυ, εκεί που υπάρχει μοναξιά εκεί είναι ο Χριστός. Και εκεί, εσείς Τον υπηρετείτε κάθε μέρα, με το χαμόγελό σας, με τα χέρια σας, με την κουτάλα και τη στοργή σας.

Θέλω, όμως, να σας παρακαλέσω κάτι: να κρατάτε πάντοτε την αγάπη ανάμεσά σας. Η κουζίνα είναι ένας χώρος που απαιτεί συνεργασία, κατανόηση, καλή διάθεση. Να μη λείπει ποτέ η χαρά και η ειρήνη από ανάμεσά σας. Ξέρω, υπάρχουν μέρες που η δουλειά είναι πολλή, η ζέστη μεγάλη, το κουρασμένο βλέμμα εύκολο να πει μια κουβέντα παραπάνω. Αλλά θυμηθείτε: εμείς εδώ δεν μαγειρεύουμε μόνο φαγητό· μαγειρεύουμε αγάπη. Και η αγάπη, για να «δέσει», θέλει υπομονή, θέλει καλοσύνη, θέλει ταπείνωση. Μην αφήσετε ποτέ τη γκρίνια ή τη μικρότητα να μπει ανάμεσά σας. Ο διάβολος χαίρεται εκεί που υπάρχει μουρμούρα. Ο Χριστός κατοικεί εκεί που υπάρχει χαρά, ειρήνη και συγχώρηση.

Να θυμάστε επίσης, αγαπημένες μου, ότι οι άνθρωποι που έρχονται να πάρουν φαγητό δεν είναι «δικαιούχοι»· είναι αδέλφια μας.

Μπορεί να είναι κουρασμένοι, πληγωμένοι, ντροπαλοί. Μπορεί να μη μιλούν πολύ. Αλλά μέσα τους υπάρχει η εικόνα του Θεού. Όταν τους δίνετε το πιάτο, να τους κοιτάζετε στα μάτια, με σεβασμό και τρυφερότητα. Να αισθάνονται πως δεν παίρνουν «βοήθεια», αλλά δέχονται αγάπη. Ένα χαμόγελο δικό σας, ένα «καλή όρεξη» ειπωμένο με καρδιά, αξίζει όσο εκατό πιάτα.

Θέλω τώρα να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στον πατέρα Εφραίμ, τον υπεύθυνο του συσσιτίου μας. Ξέρω πόσο κουράζεται, πόσες ώρες αφιερώνει, πόση αγωνία και ευθύνη κουβαλά μέσα του για να λειτουργούν όλα σωστά. Η υπακοή σας προς εκείνον, η συνεργασία σας, είναι το θεμέλιο για να συνεχίσει αυτό το έργο να καρποφορεί.

Δίπλα του, με ταπεινότητα και αγάπη, βρίσκεται ο πατέρας Αναστάσιος, ένας άνθρωπος ήρεμος και σταθερός, που με τη σιωπηλή του παρουσία στηρίζει το έργο.

Και φυσικά, όλοι οι εκλεκτοί συνεργάτες που συμβάλλουν, ο καθένας από τη δική του θέση. Ιδιαίτερη μνεία θέλω να κάνω στην κυρία Ελισάβετ, την ψυχή της καθημερινής προετοιμασίας. Εκείνη φροντίζει να είναι όλα έτοιμα, καθαρά, τακτοποιημένα, ώστε εσείς να έρχεστε και να μπορείτε να μαγειρεύετε με άνεση και τάξη.

Η προσφορά της είναι πολύτιμη κι ας μη φαίνεται πάντοτε μπροστά.

Και κάτι ακόμα, αγαπημένες μου.

Η αγάπη δεν πρέπει να μένει περιορισμένη· πρέπει να απλώνεται. Θα ήθελα, λοιπόν, να προσκαλέσετε κι άλλες κυρίες, φίλες, γειτόνισσες, συγγενείς, να έρθουν να γνωρίσουν αυτή τη χαρά. Να τους πείτε: «Έλα κι εσύ μια μέρα να μαγειρέψουμε μαζί, να δεις τι σημαίνει να δίνεις χαρά, να ζεσταίνεις καρδιές».

Η φιλανθρωπία δεν είναι προνόμιο λίγων· είναι δώρο για όλους. Και όσο περισσότεροι συμμετέχουν, τόσο πιο μεγάλη γίνεται η ευλογία.

Ας μεγαλώσουμε, λοιπόν, αυτή την οικογένεια της αγάπης. Γιατί, όπως ξέρετε, η χαρά μοιραζόμενη, πολλαπλασιάζεται.

Αγαπημένες μου, ο Χριστός βλέπει και γνωρίζει τα πάντα. Ξέρει ποια κουράστηκε, ποια στενοχωρήθηκε, ποια προσευχήθηκε σιωπηλά μέσα στην κουζίνα Του. Κανένας κόπος δεν πάει χαμένος.

Μπορεί να μη γράψει κανείς το όνομά σας σε κάποια εφημερίδα, αλλά το έχει ήδη γράψει ο Χριστός στο βιβλίο της ζωής.

Να συνεχίσετε, λοιπόν, με την ίδια θέρμη, με το ίδιο χαμόγελο, με την ίδια αγάπη.

Να θυμάστε: η μεγαλύτερη χαρά δεν είναι να παίρνεις , είναι να δίνεις.

Και όποιος δίνει με αγάπη, παίρνει από τον Θεό πολλαπλάσια ευλογία.

Σας ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου για ό,τι προσφέρετε.

Εύχομαι ο Κύριος να σας χαρίζει υγεία, ειρήνη και χαρά σε εσάς και στις οικογένειές σας.

Να συνεχίσετε να μαγειρεύετε όχι μόνο φαγητό, αλλά την αγάπη του Χριστού, που

χορταίνει ψυχές και ζεσταίνει καρδιές.

Σας ευλογώ όλες, με πολλή αγάπη και ευγνωμοσύνη.

Και εύχομαι απόψε, που γιορτάζω κι εγώ τα δέκα χρόνια της αρχιερωσύνης μου, να ευχηθείτε μαζί μου να συνεχίσει ο Θεός να μας δίνει δύναμη να Τον υπηρετούμε μέσα από την προσφορά μας στους αδελφούς μας.»

Στη συνέχεια μίλησε η κ. Χαρούλα Ντότα με θέμα: *«Η αγάπη που μαγειρεύεται με την καρδιά»*.

Η κ. Χαρούλα Ντότα, στην ομιλία της, ανέδειξε τη *«διακονία ως αναπόσπαστο κομμάτι της χριστιανικής ζωής»* και *«μέγιστη έκφραση ανιδιοτελούς αγάπης»*. Μιλώντας με συγκίνηση για το Συσσίτιο της Ιεράς Μητροπόλεως, υπογράμμισε πως «*η αγάπη που "μαγειρεύεται" με την καρδιά»* δεν αφορά την προβολή ή το ίδιον όφελος, αλλά *«είναι ελεύθερη επιλογή και έμπρακτη εκδήλωση ειλικρινούς φροντίδας προς τον συνάνθρωπο που πάσχει»*.

Τόνισε ότι η προσφορά δεν περιορίζεται στη χρηματική βοήθεια, αλλά πηγάζει *«από την προσωπική εργασία μέσα από την καρδιά μας»*. Αναφερόμενη στο έργο του Συσσιτίου, επεσήμανε πως *«δεν μας φέρνει εκεί η σκέψη ότι γινόμαστε τα αγαπημένα παιδιά του Θεού, αλλά η πεποίθηση ότι πέρα από το καθημερινό γεύμα, δίνουμε ελπίδα σε όποιον αισθάνεται μόνος ή ξεχασμένος»*.

Ευχαρίστησε *«τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Χρυσόστομο που μας εμπιστεύτηκε και μας αγκάλιασε στο έργο αγάπης που οραματίστηκε»* και εξήρε τη συμβολή των ιερέων, Πατρός Εφραίμ και Πατρός Αναστασίου, που μεριμνούν για τη λειτουργία του Συσσιτίου. Κλείνοντας, ευχήθηκε «*να έχουμε υγεία, φώτιση και δύναμη, ώστε να συνεχίσουμε μαζί, για πολλά ακόμη χρόνια, αυτό το έργο αγάπης που ευλογεί ο Θεός και θερμαίνει ψυχές»*.

Αναλυτικά η ομιλία της κ. Χαρούλας Ντότα:

«Σεβασμιώτατε, σεβαστοί Πατέρες, αγαπητές φίλες,

Θα πούμε λίγα λόγια για την αγάπη που «μαγειρεύεται» με την καρδιά.

Η διακονία, ως αναπόσπαστο κομμάτι της χριστιανικής ζωής, αποτελεί μέγιστη έκφραση ανιδιοτελούς αγάπης. Όταν συνδυάζεται με τον εθελοντισμό, μέσα ή έξω από τους κόλπους της Εκκλησίας, γίνεται έμπρακτη εκδήλωση ειλικρινούς φροντίδας προς τον συνάνθρωπο που πάσχει. Δεν έχει στόχο την προβολή, αντιθέτως είναι ελεύθερη επιλογή και δεν αποβλέπει σε «ίδιον όφελος».

Πολύ συχνά μιλούμε για φιλανθρωπία που πρέπει και γίνεται «εν κρυπτώ». Ο άνθρωπος και δη ο Χριστιανός, ωθείται από εσωτερική ανάγκη, από την αγάπη του προς το Χριστό, ο οποίος πρώτος δίδαξε την προσφορά και τη δωρεά ως τρόπο ζωής.

Πολλοί, που αποφεύγουν πράξεις φιλανθρωπίας, προβάλλουν ως αιτία την έλλειψη οικονομικής δυνατότητας, σε αυτή τη δύσκολη εποχή. Προφανώς, η χρηματική στήριξη των αδυνάτων είναι σημαντική παράμετρος της προσφοράς. Όμως αυτό που ουσιαστικά αξίζει, δε σχετίζεται τόσο με την υλική βοήθεια, όσο με την προσωπική εργασία μέσα από την καρδιά μας.

Παράδειγμα ανιδιοτελούς προσφοράς αποτελεί το Συσσίτιο της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, που με τόση φροντίδα διακονεί ο Επίσκοπός μας, Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος. Πλήθος γυναικών της πόλης, με την καθοδήγηση της αγαπημένης μας Ελισάβετ και άλλων κυριών που μαγείρευαν χωρίς τις σημερινές ευκολίες, ερχόμαστε καθημερινά να ετοιμάσουμε ό,τι πιο υγιεινό και νόστιμο μπορούμε για τους ενδεείς αδελφούς μας.

Η κίνησή μας δε διέπεται από οίκτο, δε δυσανασχετούμε για τυχόν ασυνέπειες των ανθρώπων που μας προσεγγίζουν. Αντίθετα, πασχίζουμε και πετυχαίνουμε μία αρμονική συνεργασία μεταξύ μας. Αυτό που φέρνει σε αυτή τη μικρή κουζίνα δεν είναι η σκέψη ότι με τη διακονία μας γινόμαστε τα αγαπημένα παιδιά του Θεού, αλλά η πεποίθηση, ότι πέρα από το καθημερινό γεύμα, δίνουμε ελπίδα σε όποιον αισθάνεται μόνος ή ξεχασμένος. Και το κάνουμε γνωρίζοντας ότι οι συσσιτιζόμενοι είναι τα εκλεκτά παιδιά του Θεού, είναι εκείνα που ταπεινώθηκαν και προσέφυγαν στην αγάπη Του. Προσωπικά, κάθε φορά που συμμετέχω στο συσσίτιο, στο τέλος της ημέρας αισθάνομαι ότι λαμβάνω πολλά περισσότερα απ’ όσα προσφέρω.

Ευχαριστώ από καρδιάς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας που μας εμπιστεύτηκε και μας αγκάλιασε στο έργο αγάπης που οραματίστηκε. Είμαστε ευγνώμονες, επίσης, για το ότι ό,τι συντελείται στην κουζίνα του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος έχει την ευλογία και την προσωπική φροντίδα των δύο υπεύθυνων ιερέων του συσσιτίου, του Πατρός Εφραίμ και του Πατρός Αναστασίου.

Με το έργο αυτό όλοι μας μεταφέρουμε στα παιδιά μας τη δύναμη που προσφέρει ο εθελοντισμός, με οδηγό τον Κύριό μας, και διδάσκουμε ότι η ενότητα και η αλληλεγγύη είναι η μεγαλύτερη κληρονομιά μας με την ευλογία του Θεού Πατέρα μας.

Εύχομαι σε όλους να έχουμε υγεία, φώτιση και δύναμη, ώστε να συνεχίσουμε μαζί, για πολλά ακόμη χρόνια, αυτό το έργο αγάπης που ευλογεί ο Θεός και θερμαίνει ψυχές.»

Μετά τις ομιλίες ακολούθησε συζήτηση και μικρή δεξίωση προς τιμήν των εθελοντριών.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ: